

مهارت هنری

فوت و فن نقاشی با سیاه قلم

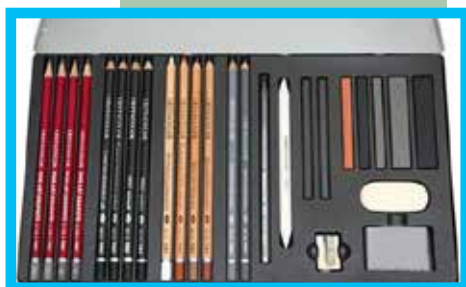
تاریخچه کار با سیاه قلم در ایران به گذشته‌های دور برمی‌گردد. گفته می‌شود شروع نقاشی با سیاه قلم مربوط به قرن هفتم هجری است و واژه «سیاه قلم» نیز از زمان کمال الملک بر زبان‌ها افتاده است. منظور از نقاشی سیاه قلم استفاده از بودر ذغال، مداد کنته، کف دریا، قلم‌مو در اندازه‌های متفاوت و پاک‌کن‌های مخصوص برای طراحی، به خصوص طراحی چهره است. سیاه قلم یکی از فن‌های نقاشی است که علاوه بر داشتن طرفداران زیاد، بازار کار خوبی هم دارد. در این فن، افزون بر کشیدن چهره، می‌توان شاگرد نیز آموزش داد و تربیت کرد.

فوت سوم

استفاده از ابزار مناسب

به مبتدیانی که می‌خواهند برای اولین بار نقاشی با سیاه قلم را انجام دهند، توصیه می‌شود با یک مداد ب ۶ و کاغذ آچار شروع کنند. کمی که در این کار جلو تر رفتیم، باید از مقوا استفاده کنیم، چون ما با خطوط کار نمی‌کنیم، بلکه با سایه‌ها سر و کار داریم و روی کاغذ نمی‌توان سایه زد. مقوا و کاغذ مناسب برای سیاه قلم، کاغذهای اشتنباخ و فابریانو هستند. رنگ کاغذ اشتنباخ باید کرم باشد. اصل و غیر اصل آن در بازار موجودند که در کاغذ غیر اصل، کار یا لکه می‌شود یا خوب سایه نمی‌خورد.

فوت دوم

تمرین مداوم

اگر بخواهیم در این فن موفق باشیم و حتی سفارش بگیریم و به درآمدهای بالا برسیم که امکان‌پذیر هم هست، کارمان باید از کیفیت بالایی برخوردار باشد و ظرافت و جزئیات در آن رعایت شده باشند. قدم اول در این راه، قطعاً خوب و اصولی آموزش دیدن است. همچنین، علاوه بر آموزش خوب، خودمان باید به‌طور مستمر و زیاد تمرین و تکرار کنیم. در ابتدا باید از تالیته رنگ‌ها و سایه‌ها شروع کنیم، سپس به دایره و مخلوط برسیم تا بتوانیم حجم‌سازی کنیم. بعد از این مراحل، هر کدام از اجزای چهره را به‌صورت جداگانه با حالت‌های متفاوت می‌کشیم و در نهایت به چهره کامل کودک، جوان و پیر می‌رسیم.

فوت اول

انتخاب عکس یا مدل انتخابی واضح

در نقاشی با سیاه قلم برای خلق طرحی رئال یا واقع‌گرا باید عکس یا مدل انتخابی ما واضح باشد و کدر نباشد. همچنین، در فاصله مناسبی قرار گرفته باشد. به‌طور مثال، اگر طرح ما زیاد دور باشد، نمی‌توانیم آن را به‌خوبی بررسی کنیم. به این نکته هم باید توجه داشت که از طرح‌هایی استفاده کنیم که یک شخصیت دارند و زیاد شلوغ نیستند تا ما بتوانیم همه جزئیات را ببینیم و کار را بهتر انجام دهیم. در این حرفه، وقتی نتیجه کار مورد قبول نقاش قرار می‌گیرد که طرح پایانی با طرح اولیه و مدل انتخابی ما کمترین تفاوت را داشته باشد. در واقع، در این سبک ما باید به جزئیات نگاه دقیق‌تری داشته باشیم و واقعیت را دوباره خلق کنیم.

فوت و فن سبدهافی با تریکو

به انواع بسیاری از نخ‌ها و پارچه‌ها تریکو می‌گویند. «ترکیوبافی» نوعی دوخت است که در آن نخ‌ها را به صورت دایره‌ای یا به اصطلاح تار عنکبوتی، به هم پیوند می‌دهند. تراکم این بافت بالا نیست و طراحی آن درست مانند تار عنکبوت از یک نقشه معین پیروی می‌کند. هنر ترکیوبافی دامنه وسیعی دارد و بافت کیف، کفش و لباس را شامل می‌شود. از میان این رشته‌های متنوع، از سبدهافی بیش از بقیه استقبال شده است. شاید یکی از دلایل آن، تنوع بسیار بالای سبدهافی در طرح، رنگ و مدل باشد. ما می‌توانیم با تزریق خلاقیت و سلیقه شخصی، سبدهایی بسیار زیبا خلق کنیم. بدون شک قبل از شروع کار در این زمینه مانند دیگر فنون به استفاده از تجربه‌های افراد خبره نیاز داریم.

فوت سوم

ظرافت و جذابیت

بدون تردید می‌گوییم که ظرافت عنصر اصلی هر کار هنری است و ترکیوبافی از این قاعده مستثنا نیست. پس بهتر است ما نیز ظرافت را چاشنی کار خود کنیم و آن‌قدر تریکوها را ظریف ببافیم که کفی ما که از جنس چوب است، نشکند و کار را خراب نکند. رنگ تریکوهایی که به کار می‌بریم در جذابیت سبد تأثیر بسزایی دارد. خوب است رنگ‌های تریکوها متضاد هم باشند تا بیشتر جلب توجه کنند. رنگ‌هایی مثل آبی کاربنی با زرد، طوسی با زرد، طوسی و صورتی ملایم، سفید با قرمز و مشکی می‌توانند ترکیب‌های جالبی درست کنند.

فوت دوم

استفاده از تریکوی مناسب

نکته بسیار حائز اهمیت در تریکو بافی، استفاده از جنس مناسب تریکوست. می‌توان جنس تریکوها را به پنج درجه تقسیم کرد. طبیعی است به کاربردن تریکوی درجه یک بهتر است. زیرا جنس تریکو در این درجه نرم و لطیف است و دست بافنده را آزار نمی‌دهد. ولی درجه‌های دیگر تریکو، جنس سخت‌تر و زمخت‌تر و خشک دارند و باعث آزار دست و گاهی تاول می‌شوند.

فوت اول

استفاده از قلاب مناسب

قلاب‌هایی که ما در مراحل کار به آن‌ها نیاز خواهیم داشت، متفاوت هستند. برای مثال، در شروع کار بهتر است از قلاب شماره پایین استفاده کنیم. برای بافتن سبد از کفی آن شروع می‌کنیم. به این ترتیب که اول باید بافت کفی را بزینیم و سپس تریکو را روی آن ببافیم. قلاب‌های با اندازه‌های ۳ و ۴ برای این کار مناسب هستند، چون کفی جوری است که قلاب‌های درشت می‌توانند آن را بشکنند. برای خود تریکو می‌توان از شماره‌های ۵، ۶ و ۷ استفاده کرد.

